

Mc-támogatás

2011 július 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ételgyár! Nekem els? körben a McDonald’sról a világszabványosított sült krumpli, a húspogácsák, a szószok s a ki tudja még hányféle, nem a fitneszklubok étrendjén szerepl? étel vagy inkább eleség jut az eszembe.

Vagy az árukapcsolásos, gyermek- és szül?hülyítésként megálmodott és piacra dobott Happy Meal menüvel

azonosítom a céget. Most mégsem ezekr?l akarok beszélni.

Szólok viszont arról a 132 millió forintról, amit a multinacionális t?ke egyik vezérhajója nyert el. A vállalat abból a keretb?l kapott támogatást, amelyb?l azok a nagyvállalatok juthattak pénzhez, melyek vállalják, hogy a válság következtében szükséges elbocsátások helyett, a munkavégzés alóli részleges felmentéssel párhuzamosan képzést adnak a munkavállalóknak. Az összeget még tavaly októberben nyerték el uniós forrásból.

De valójában kinek ítélték meg a pénzt és mire? Egy olyan háttérrel és alapokkal bíró vállalatbirodalom kapott támogatást, amelynek csak a magyar leányvállalata 2008-ban 21 milliárd, 2009-ben 20,9, tavaly pedig 20,5 milliárd forint árbevételt ért el. Ennek fényében nem értem, miért szorulnak erre a számukra nyomorult kis összegre.

A cég az elnyert pénzb?l pályázatot is kiírt, olyan hangzatos címeken, mint az emberek vezetése tréning; írásbeli kommunikációs készségfejlesztés mesterkurzus, korszer? menedzsment technikák; tanulás- és tanítástechnika tréning, munkaügyi szakmai továbbképzés, korszer? önismereti, önmenedzselési és konfliktuskezel? gyakorlat. Ezeket az akkreditált képzéseket az ajánlattételi dokumentáció szerinti óraszámban kell lefolytatni.

Arra viszont kíváncsi lennék, valóban kapnak-e a munkavégzés alól részleges felmentést s ezzel párhuzamosan képzést azon munkavállalók, akik részt vesznek a programban, vagy az egész egy másfél órás „gyorstalpalóban” kimerül. Nagy kérdés, ezeknek a kiszolgáltatott embereknek van-e valós esélyük visszatalálni a munka világába, vagy a hallgatók a képzés végén nagyot néznek. Ez esetben ismét elfolyt százmillió forint…

Félreértés ne essék, nem a multinacionális t?ke ellen emelek szót – s néhány gondolat erejéig a McDonald’s világából evezzünk komolyabb, távoli vizekre –, ami nélkül a rendszerváltás után, amikor még nem volt magyar nagyt?ke, nem indult volna be a fejlesztés és a fejl?dés. És ma is nagy szükség van rájuk, elég ha csak a gazdasági b?vülésre vagy a kivitelre gondolunk.

Nem értem, hogy miközben a kormány a kisvállalkozások mellett tette le a voksát, és számos döntést e kör érdekében hoznak, hogyan folyhat el a pénz ilyen humbug, megfoghatatlan programokra. Miért nem központi továbbképzéseket indítanak – a piac igényei alapján. Miért nem az iparban, a kereskedelemben, a szolgáltatásban tevékenyked? kisvállalkozások vagy a magyar agráriumban küszköd?k találnak ilyen busás összegeket. Ugyanis ez a kör mindennapi pénzügyi problémákkal küszködik, a haláltusáját vívja. A forráshiány, a t?keszegénység, a

lánctartozások megölik ?ket, miközben jelent?s foglalkoztatók. Ha ?k bed?lnek, alkalmazottaik az utcára kerülnek. Ne feledjük, a kicsik és munkavállalóik itt adóznak. Eközben a multik élik világukat. Az arcátlanság teteje, hogy a hazánkban keletkez? nyereségük dönt? részét az anyacégek mágnesként szívják magukhoz. Gyakran pont a megfoghatatlan oktatási programokon keresztül csúszik ki a tetemes profit az országból. Miközben sokan közülük nem fizetnek társasági adót. A duális szerkezetnek milyen az ideális formája? Pozitív példákért nem kell messze menni: az osztrák gazdaság gerincét a kisvállalkozások adják, s számos más nyugati országban tetemes gazdasági súllyal bírnak.

Emlékezzünk, mit mondott korábban az Európai Bizottság! Megállapította, a támogatások alapján – ami évente átlag 140-150 milliárd forint –, hazánk a multik paradicsoma. Én viszont azt szeretném, ha ez az ország az európai példák alapján a hazai kis- és középvállalkozások paradicsoma lenne, ahol a multik is megtalálják a számításukat.

Csákó Attila, magyarhirlap.hu

Ajánló